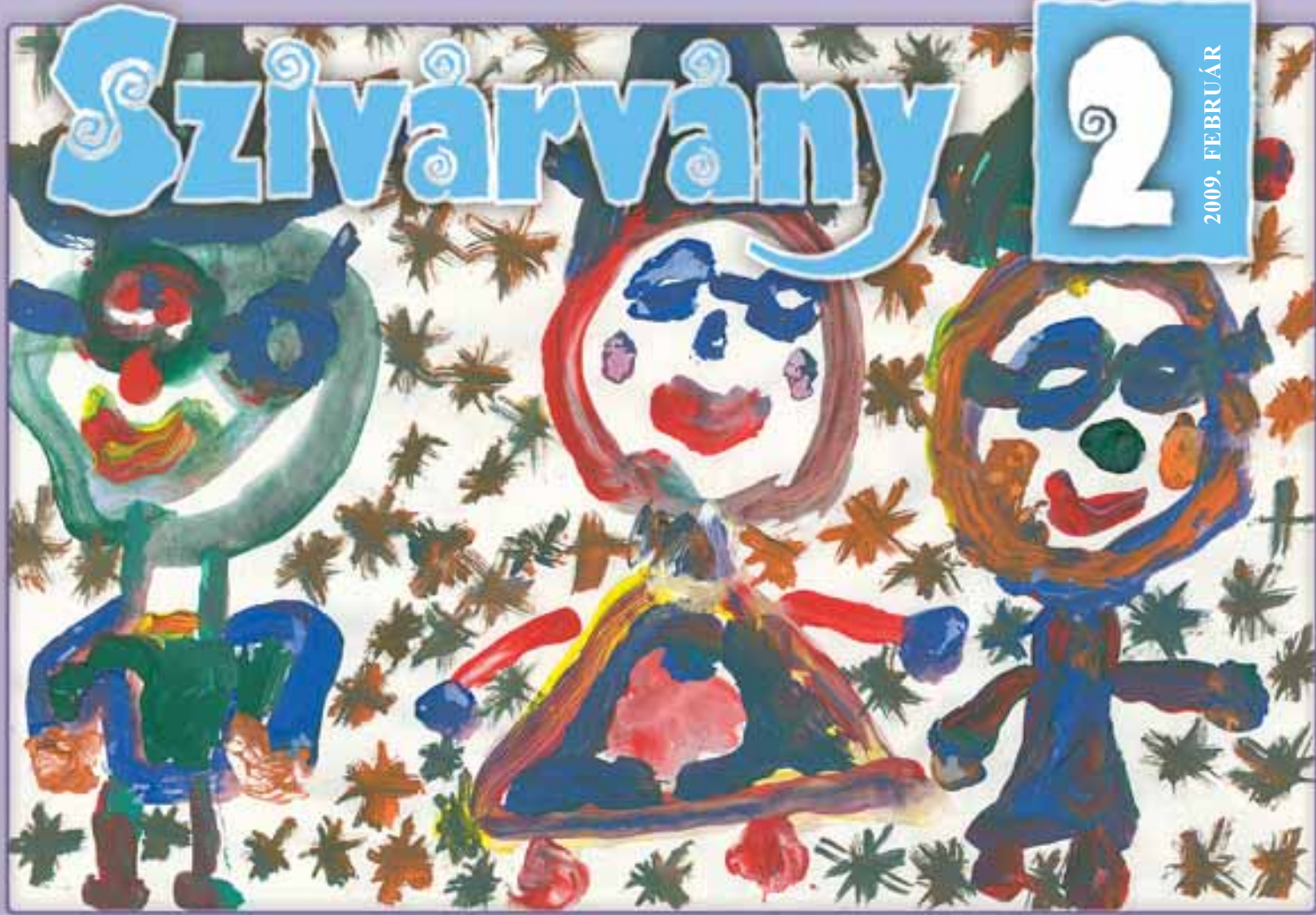

Szivárvány

2

2009. FEBRUÁR

Február

Csukás István, Kodály Zoltán

Hogyha neki kedve volna,
Reggelig is eltáncolna.

Hosszú éjjel, téli éjjel
medve alszik medvénevel,
ám ha kívül tavasz locsog,
elősirülnek a bocsok;
szembogaruk közepén
vígán bokázik a fény,
a nap rájuk kancsalít,
villogtatja mancsait,
s délután már oly merészek:
meglopják a darázsfészket.

Szilágyi Domokos

LÁSZLÓ NOÉMI

Februári mondóka

Hipp, egy tekerés, hopp, egy csavarás,
ripp-ropp ropogás, csörgés, kopogás.

Táncol a fákon a reggeli szél,
zördül a hóban az őszi levél.

Gesztenye gubája pördül a porban:
tüskés héjből a gesztenye hol van?

Gesztenye illata messzire száll,
fölcsipegette a vihardadár!

TOMOS TÜNDE rajzai

A jegenyefa vacogott, a bükkfa reszketett, a gyertyánfa fújtatott, a hársfa didergett. Csak a vén fenyőfa tett úgy, mintha nem fázna egy cseppet sem. Az Átlátszó Patak vize befagyott, a mesegyártó műhely ablakára a tündérek jégvirágokat festettek. Az állatok vagy téli álmukat aludták, vagy vackukban várták, hogy a telet felváltsa végre a tavasz.

Hapci Franci igen fázós törpesárkány hírében állt. Ott, ahonnan ő érkezett, sosem hullt a hó, nem ismerték a telet. Franci nem épített hóembert, nem gyúrt hógolyót, azt sem tudta, eszik-e vagy isszák a szánkót. Fogalma sem volt, hogy milyen csuda jó dolog jégen csicsonkázni, hóban hemperegni. De azt hiszem, nem is akarta megtudni. Legszívesebben ki sem dugta az orrát a Cudar Bükkfából. Ott üldögélt, ásítozott, unatkozott, leste, mikor jön

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

Sámuel kívánsága

már a tavasz. Nemcsak a hideg miatt utálta a telet, hanem azért is, mert legjobb barátja, Sün Sámuel ilyenkor hosszú téli álmát aludta. A törpesárkány is megpróbálta átaludni a telet, de reggelenként, ahogy a nap belesett az ablakon, azonnal felébredt. Pöfögött, mérgelődött, néha még hapticzott is a bosszúságtól.

Történt egyszer, hogy a nap még fel sem szaladt az égre, valaki kopogott a Cudar Bükk-

fa ajtaján.

– Ki lehet az ilyen korán? – törölgette álmos szemét Pukka, az ajtóhoz lépett, elhúzta a reteszt, és kikukkantott.

Egy süngyerek vacogott az ajtóban.

– Sün Sámuel, mit keresel te itt? Azonnal gyere be! – mondta Pukka, és Sün Sámuel a kandalló mellé vezette.

– Franci alszik? – kérdezte reszketve Sámuel.

– Hát persze, hogy alszik! Neked is aludnod kéne! Mit keresel itt?

– Rosszat álmodtam, felébredtem. Nem tudtam visszaaludni. Gondoltam, átjövök egy kicsit Francihoz – magyarázta Sün Sámuel.

– Maradhatsz egy keveset, de aztán haza kell menned. Mi lesz, ha otthon észreveszik, hogy eltúntél? – aggódott a manó.

– Nem ébred meg otthon senki. Tavaszig durmolnak – nyugtatta Pukkát Sámuel.

Franci nem hitt a szemének. Azt hitte, álmodik: Sámuel pillantotta meg a félhomályban.

– Szia, Franci, átjöttem egy kicsit látogatóba – nevetett a süni.

– Ugye itt maradsz tavaszig? – kérdezte izgatottan Franci.

– Nem lehet, de elmehetnénk együtt szánkózni – csillant fel a szeme a süngyereknek.

– Mi az a szánkózni? – csodálkozott Franci.

– Majd meglátod – felelte Sámuel, és Pukkához fordult. – Megvan még a régi szánkód? Elvinnél minket szánkózni?

– De most aludnotok kéne – vakarta a feje

búbját Pukka. – Jól van, na, de csak épp egy kicsit, aztán sipirc vissza az ágyba!

Pukka előhozta ütött-kopott szánkóját. A süngyereket felöltöztették, hogy meg ne fáz-zék. Hófehér takaró borította a messze elnyújtózó tájat. Sehol egy teremtet lélek, még a szél füttyölése sem hallatszott. Csak Pukkáék lába alatt ropogott a nagy fehérség.

– Franci, te ülsz a hátamnál, én ülök elől, és

lecsúszunk a domboldalon – magyarázta Kapukki Pukka.

– Miért csúszunk le? Mi van, ha nekimegyünk egy fának? Riccs-reccs, piff-puff, aztán haddelhadd! – rémüldözött Franci.

– Te félsz? – csodálkozott Sámuel.

– Dehogy félek. Én, én... téged féltelek. Pici vagy, megütheted magad, belegurulhatsz a hóba, aztán volt Sámuel, nincs Sámuel – húzta ki magát Franci.

Sün Sámuel jóízűen nevetett, Pukka ölbe vette, és arra várt, hogy Franci is felüljön a szánkóra. Szegény Franci, reszketett egy kicsit. Jól belekapaszkodott Pukka derekába.

– Indulás! – kiáltotta Sün Sámuel.

Pukka megfeszítette a testét, hátrtolta egy picit a szánkót, s az már röptül is a dombon lefele. Suhant, akár a szél. Franci nem merte kinyitni a szemét. Sámuel kiáltozott örömében. A szánkó lent lassított, Pukkának alig kellett fékeznie.

– Na, milyen volt? – nevetett barátaira Pukka.

– Szánkózzunk még! – kiabálta Hapci Franci.

– Szánkózzunk még! – könyörgött Sámuel.

– Nem lehet – mondta Pukka –, haza kell vinnünk Sámuel. Jövő télen újra eljövünk. Ígérem!

Azóta minden télen legalább egyszer Pukka, Franci és Sün Sámuel együtt szánkózik a fehér domboldalon.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

BORSODI L. LÁSZLÓ

Kuki, a bokros szarvú

Barátom, a Nagy Szarvas
Akkor él, ha lehavaz.

Megdörzsöli
Bokros szarvát,
Csak ennyit mond:
„Nosza! Nahát!”

Hogy havazik,
Kuki szökken,
Szánunk száguld,
Nem is érzem.

Erdőkön át,
Városokon,
Úgy repülünk,
Mint az álom.

Mint az álom,
Messze szállunk,
Hóországig
Meg sem állunk.

Ott vár minket
Hóbi Hóka,
Hóországnak
Hókirálya.

Kastélyában
Fogunk lakni:
Én s a bokros
Szarvú Kuki.

Válogassatok az aradi
Kincskereső Óvoda
2008-as jelmez-
ötleteiből, melyeket
Király Klára, Garai
Melinda és Veress
Bernadett óvó néni
küldött el nekünk.

Szól a zene, muzsika,
Táncra perdül Katika!
Jancsi beáll melléje,
Így lesz szép az estéje.

Táncolni, csak táncolni!
Ezt kiáltja mindenki.
Sárpataki muzsika,
Nem elég egy szép napra.

Nagy A. Tamás,
Marossárpatak

Túró Rudi barna sapkája,
pulcsija mintha csoki lenne,
pöttyös papírból vagy
lepedőből szabott ruhája
pedig a csomagolás.

BUJÁKI LÍVIA

Domi táncol

Körbe-körbe,
balra-jobbra,
meglapulva,
mint a kobra,
így keresztbe'
úgy kinyújtva,
hátra, vissza,
hátra újra,
néha ülve,
néha állva,

**A csiga botszeme
hajpánton pislog,
háza felcsavart
törölköző.**

**Finom jelmez: fehér sapkára,
ruhára ragassz sok-sok
pattogatott kukoricát.**

**A kakas taraja egy pár
kitömött kesztyű, szárnytailai
tarka papírcsíkok, farka
színes portörölő.**

égbe szökve
szinte szállva,
kart emelve,
meghajolva,
és kacagva
napra, holdra,
szélben úszva,
dalra kelve,
és vidáman
énekelve,
és forogva,
és pörögve,
még sokáig,
és örökre.

**Hány apuka
ismer magára?
A menedzser
kellékei öltöny,
nyakkendő,
aktatáska,
mobiltelefon.
Névjegy-
kártyáján
ez áll: XY,
farsang-
szervező.**

MÜLLER KATI rajzai

Holt egyszer egy ruhacsiptető. Fából volt, s ha kitátotta a száját, reszektek a zoknik, bugyogók, kis ingek.

– Hammhammhamm – mondta, s gyorsan megharapott mondjuk egy párjanincs zoknit. Esetleg egy pöttyös bugyogót. Netán egy kis lenge inget. Ráharapta őket a kötélre, hogy ott száradjanak.

Minden ruha, zokni, bugyogó, kis ing félt a csiptetőtől. Úgy néztek rá – hajbókolva közben –, mint valami harapós, rossz királyra.

Egy napon hosszan esett az eső. Hullt, hullt szakadatlan. A ruhacsiptető nem lehetett sem rossz, sem király: esőben nincsenek ruhák a kötélén.

Gubbasztott egyedül, ázotlan. Így gubbasztott valameddig, aztán felállt, egyen-

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy ruhacsiptető

súlyozva lépkedni kezdett a kötélén, visszatartotta a lélegzetét, nyelvét kidugva nekilendült, felugrott, kicsi bokáját összeütögette a le-

vegőben, tornászott a légben.

– Sikerült az ugrás! – kiáltotta, és dobogott a szíve.

Valahonnan tapsolás hallatszott, hát meghajolt, ahogy ilyenkor szokás, jobbra is, balra is.

A ruhák tapsoltak. Odagyűltek az ablakhoz,

tolakodtak, lelkesedtek, gomblyukaikból fütyültek: tetszett a csiptető ugrása.

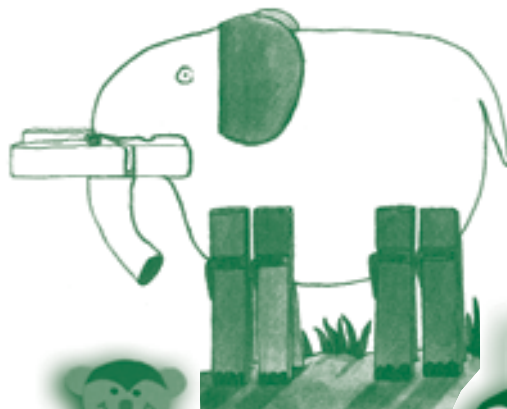
– Visz-sza! Visz-sza! – kiabálták a kis lenge ingek és barátaik.

A harapós, rossz király, a ruhacsiptető egy picit piros lett, majd néhány esőcseppel átugorva nekilendült, hogy végigpörögjön a kötélén.

BAK SÁRA rajza

Fából készült ruha-
csipesz, színes papír,
pauzspapír, festék,
ragasztó, gyöngyszemek
– és képzelőerő kell a
csipesz-figurák
elkészítéséhez. Íme
néhány ötlet, de ti
biztosan kitaláltok
újakat is.

LÁSZLÓFFY CSABA

Aszaltalma- kúra

Megfutott a ménes,
leégett a mécses.

Üres a polc,
mit vacakolsz!

Megritkult az alma
hálna –
ami maradt, férges.

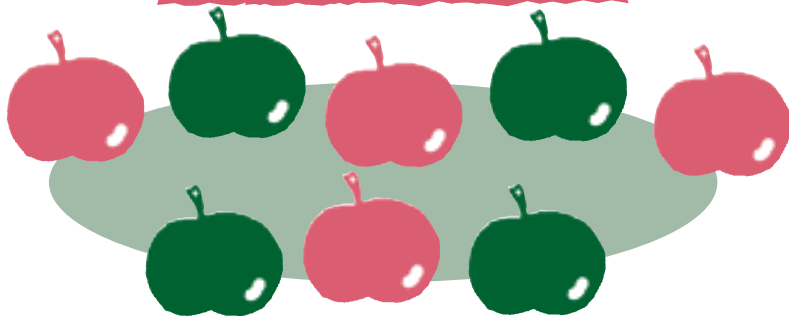
Olvad; vadul
zúg a víz...

Aszalt batul
alma-íz!

Fogam, ha elvásik,
kerül alma, másik.

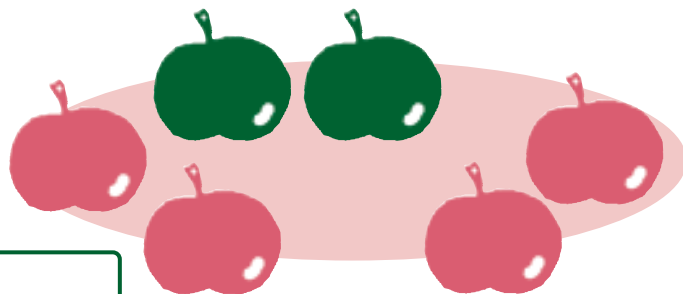
SZÁMOLD MEG,

piros vagy zöld
almából van-e több.

RAJZOLJ

még néhány almát,
hogy a két
halomban
ugyanannyi legyen.

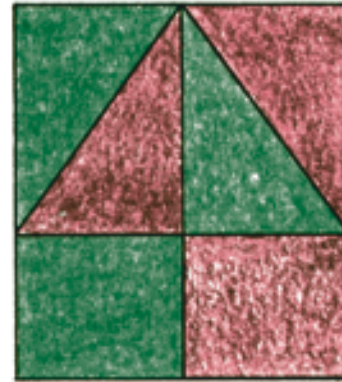
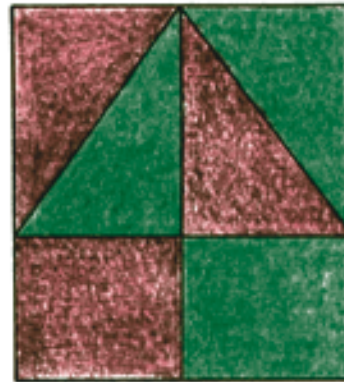
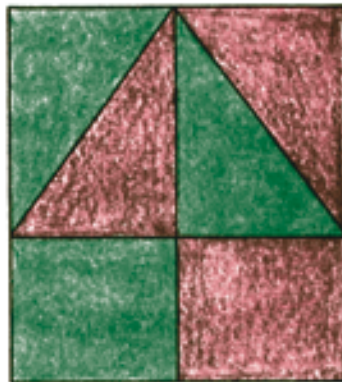
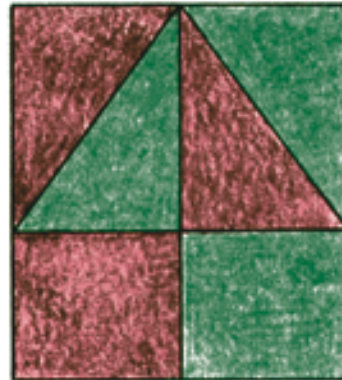
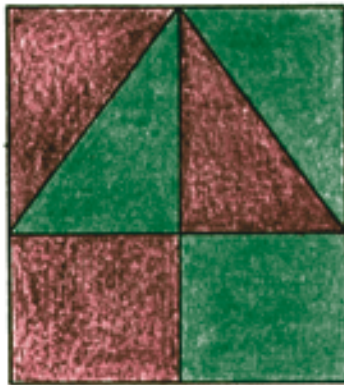
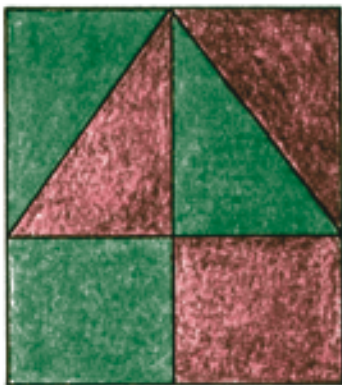

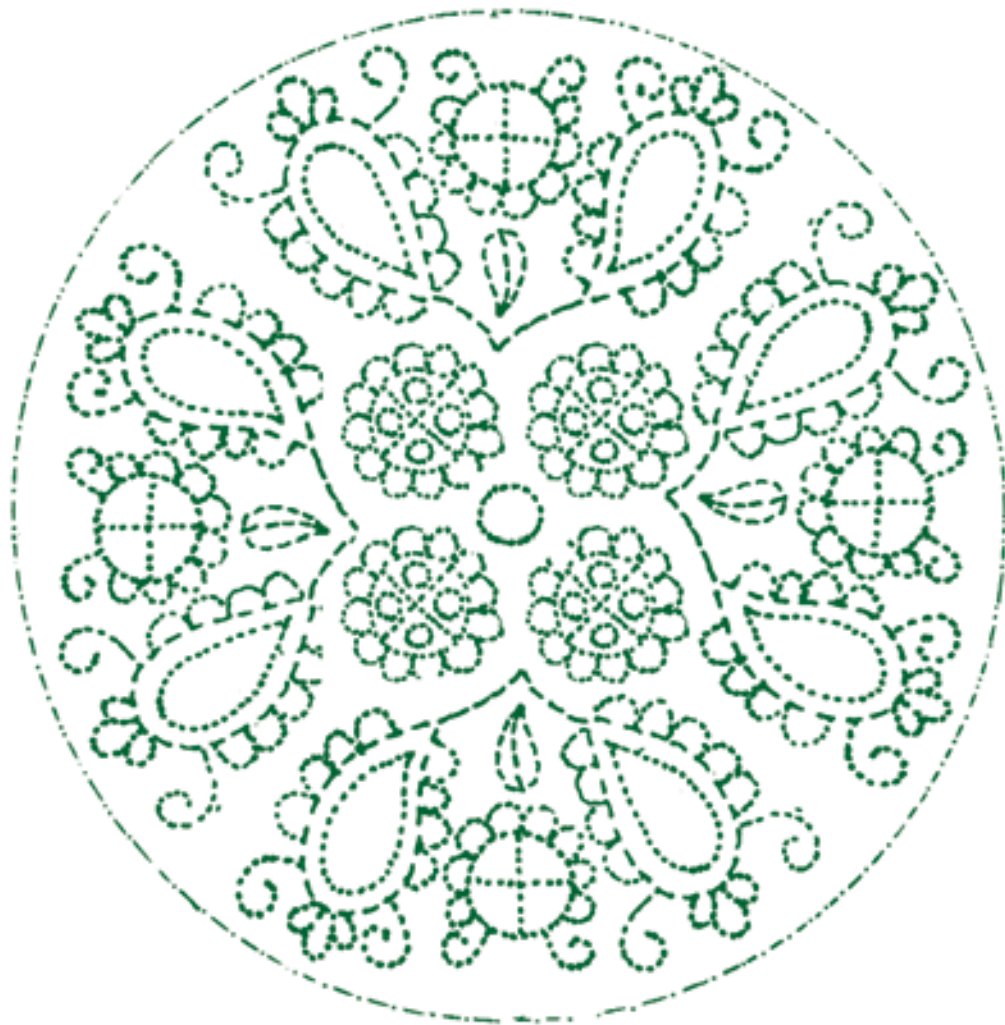
SZÍNEZD

olyanra az almát,
amilyen a kedvenc
fajtád.

KERESD MEG,

hány nagy rajz pont olyan, mint a kicsi.

KÖSD ÖSSZE

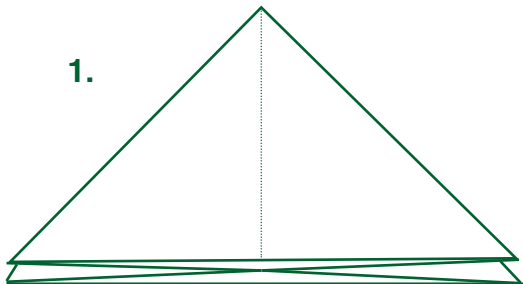
a szaggatott
vonalakat, és

SZÍNEZD KI

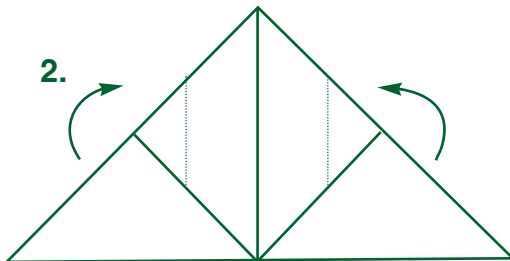
a szilvamagos,
rózsás
hímzésmintát.

*Egyed Andrea
Íráselőkészítőjéből*

1.

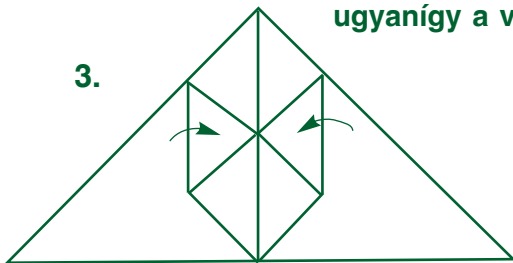

2.

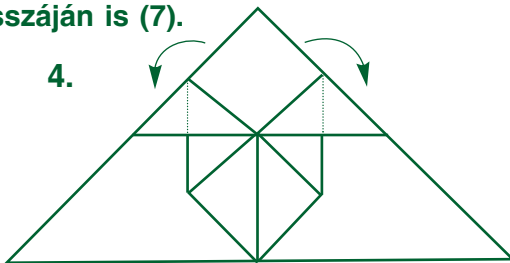

Négyzet alakú lapból hajtogass batyut. Két sarkát tűrd a felső csúcsig (2), az oldalakat hajtsd be (3), a felső csúcsokat hajtsd ki (4), majd a szaggatott vonal mentén vissza (5). A keletkezett szárnyacskát dugd be a „zsebbe” (6). Most fordítsd meg a lapot, és hajtogasd ugyanígy a visszáján is (7).

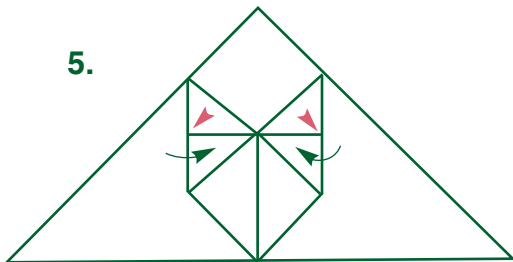
3.

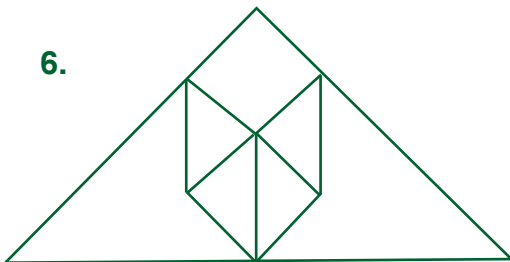
4.

5.

6.

LABDA

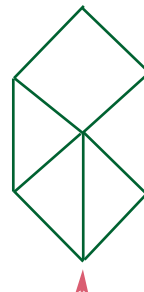
vagy

HÓGOLYÓ?

Figyeld a rajzokat, és hajtogasd, majd fűjd kerekké a papírlabdát.

7.

Itt fűjj
bele!

L. NÉMETH ERZSÉBET

Cinke ebéd

Cinke a kertbe
rebben a röpte,
diófűzérre
már hazajár.

Szép feje billen,
szárnya szelíden
kopasz bokromhoz
röpíti már.

SZÍNEZD KI

a rajzot.

KÉSZÍTS

etetőt az éhező
madárkáknek.

MÜLLER KATI rajza

Szivárvány-POSTA

Ejnye, ez a tél! Havat nem hoz, de vidám ünnepet sokat, és szerencsére levelet, rajzot is bőséggel. Már is soroljuk, kitől: **Ercsei Bálint**, Kovászna; **Kanyó Kincső**, Sepsiszentgyörgy; **Kovács Nimród**, Barátos; **Tompá Sára**, Kolozsvár; **Czier Nikolett**, Mezőfény; **Fekete Roland**, Bélafalva; **Menyhárt Eszter**, Balavásár; **Anechitei Zsolt**, Bodola; **Varga Beáta**, Csíkszentsimon; **Kertész Csaba**, Fülöp Norbert, Szováta; **Mezei Cassandra**, Szatmárnémeti; **Ördög István**, Gyergyószárhegy; **Varga Kitti**, Erdőfüle; **Szombatfalvi Tünde**, Kissolyos; **Benedek Bíborka**, Székelyszentkirály; **Nagy Norbert**, Felvinc; **Jaszenovics Teréz**, Csíkkarcfalva; **Ferencz Ádám**, Madéfalva; **Balázs Botond**, Segesvár; **Hover Júlia**, Magyargyerőmonostor; a **marosvásárhelyi** 19-es Napközi; a **szatmárnémeti** 13-as Óvoda; a **nagyváradi** Római Katolikus és az Evangélikus Óvoda; a **gyergyószentmiklósi** Vaskertes Iskola I. A; a **kézdivásárhelyi** Petőfi Sándor Iskola I. C; a **csíkszeredai** Ady Endre Iskola II. D; a **nagybányai** P. Dulfu Iskola II. C; a **nagyváradi** 16-os Iskola II. E, a D. Cantemir Iskola II. E; a **kovácsnai** Orbán Balázs Iskola II. C, a **Körösi Csoma Sándor** Iskolaközpont II. B osztálya; a **dálnoki** II.; az **albisi** I.; a **nagyernyei** I.; a **szilágypaniti** I.; a **halmi** I. C osztály.

Kiszámolók

Csak így lehet igazságosan eldönteni, ki legyen a fogó, a hunyó. Tanuljatok meg két új kiszámolót.

Ma-da-rak vol-tunk, föld-re száll-tunk,

bú-za - sze-met sze - de - get-tünk.

Mondd meg ne-kem te, há-nyat mon-dasz te?

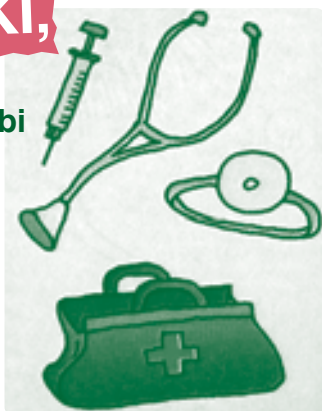
Akire jut az utolsó „te”, az mond egy számot.
Akire a megadott szám jut, az lesz a fogó.

Nincs szebb ma-dár, mint a lúd, nem kell ne-ki gya-log-út,
Tél - be, nyár-ba me- zít- láb, úgy kí - mé - li a csiz-mát.

Akire jut az utolsó szótag, az lesz a hunyó.

VÁLASZD KI,

mivel dolgozik a
kőműves. Kié a többi
szerszám?

KÖVESD

a zsineget. Melyik van
a vederhez kötve?

Köteles mese

A lakás, amelybe Barniék költöztek, fel volt állványozva egészen a padlásig. A munkások minden reggel fél hétkor érkeztek, felmásztak az állványra, és elkezdtek fúrni egy nagyon hangos fúrógéppel. Aztán nagy, fehér műhó darabokat csavaroztak a falhoz.

Apa azt mondta, hogy ez a szigeteléshez kell, hogy ne legyen hideg a lakásban. Anya azt mondta, hogy ugyan a szigeteléshez kell, de azért jó az ébresztéshez is. Mert amikor beindult a fúrógép, Barni egyből kipattant az ágyból, nem kellett fél órán át ébresztetni. Persze ilyenkor Dorka és Hanna is felébredt, és ennek már nem örült Anya olyan nagyon.

Máskor a munkások csendesebb munkát végeztek. Anyagot kavartak egy vederben, kötél segítségével felhúzták az emeletre, s vakolókanállal rákenték a műhóra.

Barni este mindig kiosont, és szemügyre vette, hogy aznap mennyit haladtak.

Ma délután nem volt fúrás, csak vakolás. Amióta Barni hazaért a suliból, összesen tizenhétszer húzták fel, és eresztették le a vedret. Aztán hazamentek.

Barni kinyitotta az erkélyajtót, és kilépett. A papucsot se vette fel, arra gondolt, hogy

csak egy kis időre megy ki. Pedig a nap már lebukott a Szamoson túl, és kint hideg volt.

Szépen haladtak a munkások – állapította meg. Beterítették műhóval az egész második emeleti falat! Fújt a szél, himbálta a kötelet, ami néha nekicsapódott az erkély oldalának. Vajon hol van a veder? – töprengett Barni: az első emeleten vagy a földszinten? Vagy tán fenn hagyták a padláson? Kihajolt a korlát fölött, de már túl sötét volt ahhoz, hogy lásson valamit. A kötel meg csak ott himbálózott mellette. Vajon nehéz lehet meghúzni? A munkások olyan könnyedén húzogatták. Megfogta, kicsit megcibálta, de a kötel meg se mozdult. Jobban megrántotta. Ekkor hallott egy koppanást, és gyorsan el is engedte a kötelet. De a kötel csak az erkély oldalának ütődött neki, aztán megint csend lett. Összeszedte a bátorságát: jól meghúzta a kötelet. Na, most egy kicsit valóban megmozdult. Ezután teljes erejéből rácsimpaszkodott. A kötel elindult lefelé. Barni megijedt, abbahagyta a húzást, de nem engedte el a kötelet. Erre a

kötel emelkedni kezdett, és jól megrántotta Barnit is, majdnem felemelte. Barninak minden erejére szüksége volt ahhoz, hogy valahogy megállítsa. Most ott csimpaszkodott lábujjhelyen, két kézzel a kötelet fogva, zokni-ban, a hidegben. Lesz, ami lesz, elengedi a kötelet – gondolta. De akkor lehet, hogy lezuhan a veder, és összetör valamit. Vagy eltöri a deszkát. Lehet, hogy az egész állvány összedől. Nem szabad elengednie a kötelet! Pedig már kezd fájni a keze a szorítástól...

– Anya! – kiáltotta. De Anya a konyhában volt, az ajtó pedig csukva.

– Anya!! – kiáltotta még hangosabban.

Valahogy lekucorodott az erkély sarkába. Így kicsit könnyebb volt a kötelet fogni, s a hideget se érezte annyira.

Ekkor jött ki Dorka. Ha tudott volna felnőtt nyelven beszélni, azt kérdezte volna, hogy „mit csinálsz?” De nem tudott, ezért csak nézte Barnit, és azt mondta, hogy DÚ.

– Menj be, és szólj gyorsan Anyának!

Ezt értette Dorka, be is szaladt a konyhába,

meg is húzta Anya kötényét, de Anya nagyon el volt foglalva a vacsorával, és nem értett a kötényhúzásból. Akkor Dorka azt mondta Hannának, hogy DÚ. A DÚ most azt jelentette, hogy gyere ki velem az erkélyre, mutatok valamit.

Ki is vonultak nagy egyetértésben.

Barni már vacogott, kék volt a szája, és nagyon fáj a keze.

– Hanna, szólj Anyának gyorsan, hogy jöj-jön és segítsen! – sírta el magát Barni.

Hanna és Dorka viasszaladt a konyhába. Hanna is meghúzta Anya kötényét, és azt mondta, hogy BAJ. A BAJ-t nem ikernyelven mondta, és azt jelentette, hogy Bajni vagyis Barni. Persze most azt is jelenthette, hogy baj van, mert tényleg baj volt.

– Hova lett Barni? – figyelt fel Anya, de Dorka és Hanna már húzták is az erkély felé.

Anya egyből megértette, hogy mi történt. Átvette a kötelet Barnitól, felgyújtotta a lámpát, és kinézett. Aztán leengedte a vedret, hisz csak arasznyira volt a földtől.

Bementek a lakásba, felmelegítették Barnit, majd felmelegítették a vacsorát is. Mire Apa hazaért, Barni már vidáman mesélte el neki a köteles kalandot. Apa végighallgatta, és csak annyit jegyzett meg, hogy nem kell mindig minden kötelet meghúzni. Dorka pedig rávágta, hogy DÚ.

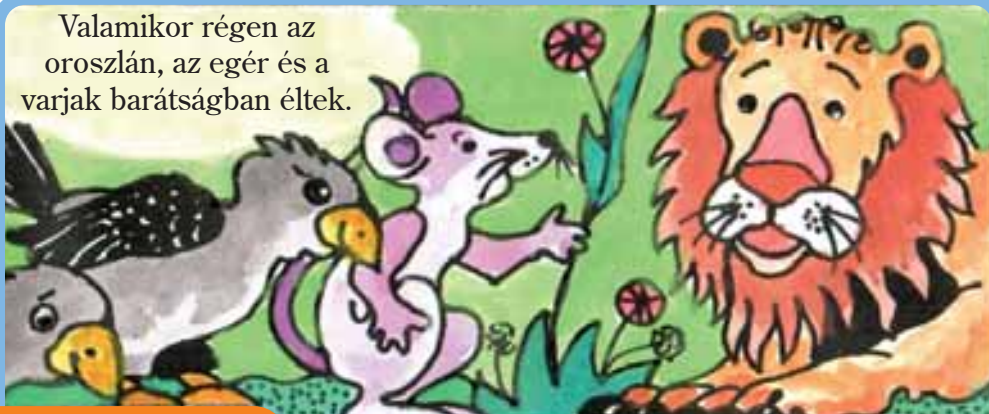

UNIPAN HELGA rajzai

Becsület dolga

Írta Ciudin Szidónia,
Sepsiszentgyörgy
FORRÓ ÁGNES rajzai

Valamikor régen az
oroszlán, az egér és a
varjak barátságban éltek.

Egy nap az egérke
örömhírrrel kereste fel a
varjakat.

– Kár, kár,
megyünk
már!

– Sajtot találtam,
de nem tudom
mind megenni.
Gyertek ti is
lakmározni.

– Haza-
viszem,
s felfalom.

Amíg az egérke a
varjakhoz sietett, az
oroszlán elvitte a sajtot.

Öreg barátom, akinek a rólam szóló meséket vagy inkább: igaz történeteket diktáltam, és akinek mostanság is diktálgatom a postámat, érdekes dologra hívta fel a figyelmemet. Arra, hogy az egyes hónapok, bár egy kicsit hasonlítanak az előző-

Vizi Bálint, Csíkkarcfalva

re vagy az utánuk következőre, azért mindeniknek megvan a maga sajátossága is, amelyik megkülönbözteti az összes többitől.

Kezdjük mindjárt a februárral. Igaz, még téli hónap, de a vége felé megcseppen az esz, mint ha tavasz lenne. „Ami februárt megkülönbözteti a többi hónaptól, az az, hogy rövid, Istennek hála” – mondja öreg barátom. Két-három nappal rövidebb a többi hónapnál. Hát ez igazán lényeges különbség. Azt hiszem, jó is, hogy így van, mert már kezdett elegendő lenni a télből.

Halmágyi Kriszta,
Marosbogát

Ti még bizonyosan szívesen elbajlódnatok a hóemberrel, elhógolyóznátok egy-egy kicsit, és még talán lesz is reá alkalom (miért ne lenne?!), de március már véget vet téli foglalatosságaitoknak.

Én nagyon várom a tavaszt, ezért örvendek annak, hogy a február mindössze 28, szökőévenként 29 napig tart.

Úgy egyébként nem unalmas hónap ám az esztendő második hónapja! Mindjárt másodikán, gyertyaszentelőkor Mackó bácsi kibújik a barlangjából. Ha hideg van, akkor – érdekes módon – kint marad, mert a hideg azt jelenti, hogy közel az enyhe

idő, amikor már őkelme is falni-
való után nézhet az erdőben.
Ha viszont enyhe idő járja,
visszabújjik, szundizik egy jót,
mert csak a hónap vége felé
érkezik a tavasz. Ezért aztán
még az én babonásnak nem
mondható öreg barátom is kí-
váncsian figyeli az időjárást fe-
bruár elején, pedig ahol őkelme
lakik, Kolozsváron nem olyan
megbízható az időjárás-jelen-
tés, mint mondjuk a Hargitán, ahol őszintébb idő járja.

A kicsiket arra kérem, fogadjanak szót az óvó nénik-
nek, elsős-másodikos barátaimat pedig arra, hogy tanulja-
nak szorgalmasan, és írjanak nekem saját kézzel levelet!
Ezekre a nekem írt és címzett levelekre vagyok a leg-
büszkébb. Mindnyájatokra nagy szeretettel gondolok itt,

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

a még hófödte havason, ahonnan
csak egy-két napra visz be engem
Vízirigó barátom a szerkesztő-
ségbe, hogy nektek levelet írjak.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

**E lapszám
támogatója:**

Címlap: Zsigmond Andrea, Disznajó

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXX. évfolyam, 322. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. **A szerkesztőség postacíme: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.** C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címen. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. **Ára 2 lej**

Egyszer volt, hol nem volt,
Volt egy csodás mesebölt.
Ablakában manók ültek,
Csúf boszorkák fent röptültek,
Seprűnyél a vitorlájuk,
Szinte földig ér az orruk!
Körös-körül pompás kert,
Sok kis tündér táncot lejt.
Barlangját sárkányok lakják,
Bölcs óriások vigyázzák.
Bent a trónon mese-király,
Kíváncsi gyerekekre vár.

**A kolozsvári Apáczai Csere János
Líceum harmadikosai**

**Fülöp
Szilárd,
Magyar-
zsákod**

**A vármezői óvodások és Lokodi
Erzsébet óvó néni a 2008. farsangon**

**A szilágysomlyói II. A osztály és Tóth
Klementina tanító néni soha el nem
fogyó kartongyertyával köszöntött minket.**

Holló Bence, Csíkszereda

A szatmárnémeti Szivárvány Óvoda
farsangi multságáról
Puskás Sarolta óvó
néni küldött képet.

Aknai Richárd,
Magyarlapád

Farsang, farsang,
Szép a maszk,
Ott a herceg,
S táncra áll,
Pörög-forog,
Vígán jár!

Sámi Réka,
Szatmárnémeti

Köllő Viola,
Gyergyóditró

Zsura Andrea, Árpád

Volt egyszer egy kis zsiráf. Szó-
fogadatlan volt. Ugrált és futkáro-
zott összevissza.

Egyszer meglegelte, hogy a
zsiráfok mindig a fáról eszik a le-
veleket. Elindult, hogy olyan he-
lyet keressen, ahol a fű felér a szájáig. Ment,
mendegélt. Óriás fűvet nem talált, és ráadásul
eltévedt. Hatalmas könnyei potyogtak.

Az édesanyja csak este találta meg. A kis
zsiráf megtanulta, hogy szót kell fogadni.

Ferencz Zsolt, Sepsiszentgyörgy

Lukács
Izabella,
Árpád

Rajz- üzenet

Bartha Edina,
Zsobok

Mándoki Helga,
Gyergyóalfalu

László
Edina,
Újszékely

Kelemen
Réka,
Csíkkarcfalva

Balogh
Renáta
Tünde,
Nagy-
várad